

การสำรวจความคิดเห็นผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละคร ในรายการโทรทัศน์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1

A SURVER STUDY OF PARENT'S OPINIONS ON AN ACTOR'S BEHAVIOR IN
TELEVISION PROGRAM WATCHED BY YOUNG CHILDREN IN SCHOOL UNDER
PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA PRIMARY EDUCATIONAL SEVICE AREA OFFICE 1

หทัยชนก สถิตวิบูลย์¹, ดร.ราชันย์ บุญธิมา², ดร.พัฒนา ชัชพงค์³

Hathaichanok Satitwiboon², Dr.Rachun Boonttima², Dr.Patana Chutpong³

สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เขต 1 เกี่ยวกับด้านพฤติกรรม ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ และด้านการใช้ภาษา โดยใช้แบบสอบถามกับผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยชาย-หญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 5 โรงเรียน รวม 100 ชุด ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการแสดงออกเรื่องเพศและด้านการใช้ภาษา มีปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละครอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกผู้ปกครองตามอายุผู้ปกครอง จำนวนบุตร พบว่าไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามอายุของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุ 31-35 ปีและอายุ 36 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเรื่องเพศแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 กับผู้ปกครองที่มีอายุ 20-25 ปี

คำสำคัญ : ความคิดเห็น, พฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์, เด็กปฐมวัย

ABSTRACT

The research aimed to study of parent's opinions on an actor's behavior in television program watched by young children in school under Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 1. Study an actor's behavior, sexual and language. The data collected from the randomly 100 parents of young children, boys and girls, studied in the kindergarten classes from 5 schools in 2nd semester, academic year 2014 by using the Survey Checklist. The results shown that the parents opinions on the violent behavior language used in television programs be not appropriated for the young children in a high level. The parents age 30-35 years and more than 36 years opinions were significant difference at 0.05 level from the parents age 20-25 years.

Keywords : The opinions, Actor's Behavior in Television Program, Young Children.

¹นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

^{2,3}อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทนำ

สื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลและเกี่ยวข้องกับเด็ก โดยเฉพาะตั้งแต่วัยทารกจนถึงเยาวชน ดังนั้น การร่วมกัน “สร้าง” และ “ปั้น” ให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณค่า จึงหมายรวมถึงการร่วมกันดูแลสื่อโทรทัศน์ให้ เป็นสื่อสีขาวที่เด็กเข้าถึงได้อย่างบริสุทธิ์ สามารถเรียนรู้ สิ่งต่างๆอย่างสร้างสรรค์ การจัดระดับความเหมาะสม ของสื่อโทรทัศน์กับกลุ่มผู้ชม (Classification) เป็น มาตรการสำคัญในการสนับสนุนให้เกิดรายการโทรทัศน์ที่ ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ให้กับเด็กเยาวชนมากขึ้น การจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์จึงมุ่ง หมายคุ้มครองให้เด็กและเยาวชนได้รับประโยชน์จากการ บริโภคสื่อโทรทัศน์ได้สูงสุดอันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนา ศักยภาพได้อย่างเต็มทีและเติบโตเป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ ในด้านต่างๆอีกทั้งเป็นเครื่องมือในการป้องกันเด็กและ เยาวชนจากการบริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสมกับวัยสภาพ โดยเฉพาะเนื้อหาในรายการโทรทัศน์ที่เด็กควรได้รับ คำแนะนำเป็นพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการกิจการ กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ. 2556: 2) การจัดระดับความเหมาะสมของ รายการโทรทัศน์เป็นเครื่องมือที่สำคัญ ในการให้ คำแนะนำสำหรับผู้ชม โดยเฉพาะพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในการเลือกรับชมสื่อทางโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับวัยของ เด็กและเยาวชนในครอบครัว ผู้ปกครองเป็นบุคคลผู้ที่ ใกล้ชิดและมีอิทธิพลกับเด็กมากที่สุด ในการส่งเสริมและ ปลูกฝังให้เด็กมีพัฒนาการที่ดี การกำหนดเวลาดูโทรทัศน์ เป็นเวลาของครอบครัวเพื่อจะได้พูดคุยถึงสิ่งที่ดูพร้อม ชี้แนะแก้ไขการรับรู้ของเด็กต่อรายการเหล่านั้นให้ถูกต้อง สอนผ่านการแสดงออกของตัวละคร พฤติกรรม อารมณ์ การใช้คำพูด ค่านิยมของสังคมที่ปรากฏในรายการว่า เหมาะสมหรือไม่ ให้เด็กได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ ผู้ใหญ่ ในเรื่องที่เขาดู ฝึกสมองให้คิดไตร่ตรองความ เหมาะสม อะไรที่ควรนำมาใช้เป็นแบบอย่างในชีวิตจริง หรือควรประยุกต์มาใช้อย่างไร ช่วยเด็กวิเคราะห์แยกแยะ เปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโทรทัศน์กับเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นในชีวิตจริงว่าแตกต่างกันอย่างไร ช่วยให้เด็กคิดถึง

วิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในรายการหรือเกมโดยไม่ต้องใช้ ความรุนแรง โดยเน้นว่าความรุนแรงไม่ใช่ทางออกของ การแก้ปัญหาที่สังคมยอมรับ วัยเด็กเป็นวัยที่มีความสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม ภาษา และศีลธรรม หากการพัฒนา ด้านต่างๆมีความบกพร่องหรือเอนเอียงไปจากสิ่งที่ถูกที่ ควรแล้ว สิ่งนั้นมักจะฝังแน่นติดต่อไป ยากที่จะแก้ไข เปลี่ยนแปลงเมื่อเติบโตขึ้น ดังนั้นจึงเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็น ที่เด็กควรจะได้เรียนรู้ในสิ่งที่ดี มีประโยชน์ในการปลูกฝัง ความรู้ เจตคติและคุณธรรมอันดี ผู้วิจัยจึงสนใจ ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็ก ปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณารายการให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับการเปิดรับสื่อหรือข่าวสารของเด็ก รวมถึงนำไปสู่การให้คำแนะนำที่สร้างสรรค์กับผู้ผลิต รายการและสถานีอันจะเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือ ในการสร้างเนื้อหาในรายการโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์ ต่อเด็ก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 จำแนกตามอายุ ของผู้ปกครองและจำนวนบุตร

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยที่มีอายุ และมีจำนวน บุตรต่างกันมีความเห็นต่อพฤติกรรมของตัวละครใน รายการโทรทัศน์แตกต่างกัน

นิยามศัพท์

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ในเชิงปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร จำแนกเป็นระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ

ด้านพฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมที่รุนแรง หรือนำไปสู่ความรุนแรงและอันตราย การกระทำที่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งทางร่างกาย วาจา จิตใจ หรือทางเพศ

ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ หมายถึง ด้านการแต่งกาย การแสดงออกทางเพศ การแสดงท่าทางหรือกิริยาที่ไม่เหมาะสมในทางเพศ การล่อลวงละเมิดทางเพศ การสนทนาหรือใช้คำพูดเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศที่ ล่อแหลมหรือไม่เหมาะสม การสร้างทัศนคติทางลบ เกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศในประเด็นต่างๆ เช่น การเหยียดเพศ เป็นต้น

ด้านการใช้ภาษา หมายถึง การใช้ภาษา ไวยากรณ์ทางภาษา การใช้ภาษาที่ล่อแหลม หมิ่นเหม่ สื่อความหมายในเชิงลบ รวมถึง การใช้ภาษาที่ก้าวร้าว ดูหมิ่น นำมาซึ่งการลดทอนศักดิ์และศรีของผู้ฟัง

รายการโทรทัศน์ หมายถึง ละครที่กำหนดในผังรายการของโทรทัศน์สาธารณะ ที่ออกเป็นประจำในช่วงระหว่าง เดือนพฤศจิกายน - เดือนธันวาคม 2557

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนอนุบาลจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จากโรงเรียนจำนวน 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวนทั้งหมด 188 โรงเรียน คัดเลือกโรงเรียนที่มีชั้นอนุบาล 1-2 มีจำนวน 188 โรงเรียน สุ่มเลือกโรงเรียนที่มีชั้นอนุบาล 1-2 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ่อแร่ โรงเรียนบ้านช้อยโตน โรงเรียนวัดมเหยงค์ โรงเรียน

วัดวังแดงเหนือ และโรงเรียนวัดแค สุ่มเลือกห้องเรียนชั้นอนุบาล 1-2 โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 5 ห้องเรียน สุ่มเลือกผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 20 คน ในแต่ละห้องเรียนจาก 5 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 100 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสำรวจที่ได้รับกลับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบข้อมูลเพื่อประมวลข้อมูลและดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ปกครองผู้ตอบแบบสำรวจ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1977: 179) ดังมีรายละเอียดดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร อยู่ในระดับ มากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร อยู่ในระดับ มาก

2.50 - 3.49 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร อยู่ในระดับ น้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรที่มีคืออายุของผู้ปกครองโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย \bar{X} , ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปร 2 กลุ่มขึ้นไป โดยหาความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way Analysis หรือ (F-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง

อายุของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-25 ปี	29	29.0
26-30 ปี	17	17.0
31-35 ปี	28	28.0
36 ปีขึ้นไป	26	26.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 1 พบว่า สถานภาพของผู้ปกครองมีอายุระหว่าง 20-25 ปี มากที่สุด คือร้อยละ 29 และอายุระหว่าง 26-30 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 17

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จำแนกตามจำนวนบุตรของผู้ปกครอง

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 คน	30	30.0
2 คน	22	22.0
3 คน ขึ้นไป	48	48.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 2 พบว่า สถานภาพของผู้ปกครองมีบุตร 3 คน มากที่สุด คือร้อยละ 48 และมีบุตร 1 คน น้อยที่สุด ร้อยละ 30

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์

1. ด้านพฤติกรรม 2. ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ 3. ด้านการใช้ภาษา

ตาราง 3 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ด้านพฤติกรรม

ด้านพฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การแสดงที่สะท้อนใจ สะท้อนขวัญ	3.05	1.00	ปานกลาง
2. การแสดงที่ใช้ความรุนแรง	4.04	.345	มาก
3. การใช้คำพูดหยาบคาย	3.98	.375	มาก
4. ความรุนแรงแฝงอยู่ทั้งการแสดงออกทางวาจาและการกระทำทางร่างกาย	1.93	.355	น้อย
5. การแสดงที่เสี่ยงอันตราย เช่น การกระโดดจากที่สูง	1.03	.300	น้อยที่สุด
6. การแสดงที่ใช้ความรุนแรงต่อสิ่งมีชีวิต เช่น สัตว์เลี้ยง เด็ก ฯลฯ	1.47	.702	น้อยที่สุด
7. การแสดงที่ใช้อาวุธในการต่อสู้กัน	3.93	.639	มาก
8. การแสดงที่กระทำผิดกฎหมาย การใช้สารเสพติดของมีนเมา	3.88	.383	มาก
9. การแสดงที่ใช้การคำประเวณี ชักจูงไปยังสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก เช่น ผับ บาร์ ฯลฯ	4.66	.623	มากที่สุด
10. การแสดงที่ดูหมิ่นเหยียดหยามเกี่ยวกับ เพศ ภาษา สถานะชนชั้น หรือการแสดงออกที่เกิดทัศนคติทางลบกับผู้อื่น	4.73	.446	มากที่สุด
รวม	3.27	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ด้านพฤติกรรมต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละครอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแสดงที่ดูหมิ่นเหยียดหยามเกี่ยวกับ เพศ ภาษา สถานะชนชั้น หรือการแสดงออกที่เกิดทัศนคติทางลบกับผู้อื่นส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การแสดงที่เสี่ยงอันตราย เช่น การกระโดดจากที่สูง

ตาราง 4 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ

ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การแต่งกายที่ไม่เหมาะสมตามกาลเทศะ เช่น ใส่ขาสั้นเข้าวัดทำบุญ	3.93	.408	มาก
2. การแสดงออกทางเพศที่ก่อให้เกิดความรู้สึก กิริยาท่าทาง ที่ไม่เหมาะสม เช่น จูบ กอด	3.38	.508	ปานกลาง
3. การแสดงท่าเต้นยั่วชวน	3.94	.397	มาก

4. การแสดงที่เข้าถึงเนื้อถึงตัว	4.56	.608	มากที่สุด
5. การแสดงที่เป็นคู่รักกันในขณะที่แต่งตัวในชุดนักเรียน นักศึกษา	4.10	.389	มาก
6. การแสดงออกที่ยั่วเย้าทางเพศ	4.71	.537	มากที่สุด
7. การแสดงออกถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	3.96	2.42	มาก
8. การแต่งตัววาบหวิว	3.92	.367	มาก
9. การแสดงที่ไม่ถูกกาลเทศะและประเพณี	4.05	.358	มาก
10. การแสดงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศ	3.60	.852	มาก
รวม	4.02	1.03	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ด้านการแสดงออกเรื่องเพศต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละครอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การแสดงออกที่ยั่วเย้าทางเพศ ส่วนรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การแสดงออกทางเพศที่ก่อให้เกิดความรู้สึก กิริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสม เช่น จูบ กอด

ตาราง 5 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ด้านการใช้ภาษา

ด้านการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ภาษาที่ล่อแหลม หมิ่นเหม่ สื่อความหมายในทางลบภาษาที่ไม่สุภาพ	3.56	1.17	มาก
2. ภาษาที่ก้าวร้าว ดูหมิ่น ลดทอนศักดิ์ศรีของผู้ฟัง	3.57	.977	มาก
3. ภาษาที่รุนแรงและเสียงดัง	3.54	.978	มาก
4. ภาษาที่ใช้ในการแสดงมีการปรุงแต่งคำพูดเพื่อเพิ่มอรรถรส เช่น คำพูดที่ด่าทอกัน	3.49	1.10	ปานกลาง
5. ภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่เข้าใจยากทำให้ยากที่จะจดจำและเข้าใจ	3.49	1.01	ปานกลาง
6. ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับรายการโทรทัศน์ตามอายุที่นักแสดงควรได้รับ	3.44	.891	ปานกลาง
7. ภาษาที่ใช้ขาดจรรยาบรรณของผู้ผลิตรายการ และเกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ผิดๆ ของเยาวชนจากการรับชมรายการโทรทัศน์	3.65	1.04	มาก
รวม	3.53	1.02	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ด้านการแสดงออกเรื่องเพศต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละครอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือภาษาที่ใช้ขาดจรรยาบรรณของผู้ผลิตรายการ และเกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ผิดๆ ของเยาวชนจากการรับชมรายการโทรทัศน์ส่วนรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับรายการโทรทัศน์ตามอายุที่นักแสดงควรได้รับ

ตาราง 6 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ในภาพรวม

ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละคร ในรายการโทรทัศน์ ภาพรวม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านพฤติกรรม	3.27	0.51	ปานกลาง
2. ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ	4.02	1.03	มาก
3. ด้านการใช้ภาษา	3.53	1.02	มาก
โดยรวม	3.60	0.85	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ในภาพรวม ต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละครอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านพฤติกรรม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ในการเปรียบเทียบสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกด้วยอายุของผู้ปกครอง จำนวนบุตร กับความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ จำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรม ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ ด้านการใช้ภาษา โดยมีสมมติฐานทางสถิติ และผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางดังนี้

ตาราง 7 การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์จำแนกตามพฤติกรรมรายด้านของตัวละครในรายการโทรทัศน์

ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็ก ปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครใน รายการโทรทัศน์	SV	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านพฤติกรรม	ระหว่างกลุ่ม	.228	3	.076	2.353	.077
	ภายในกลุ่ม	3.102	96	.032		
	รวม	3.330	99			
2. ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	.694	3	.231	5.105	.003*
	ภายในกลุ่ม	4.353	96	.045		
	รวม	5.047	99			
3. ด้านการใช้ภาษา	ระหว่างกลุ่ม	2.181	3	.727	1.140	.337
	ภายในกลุ่ม	61.209	96	.638		
	รวม	63.390	99			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.587	3	.196	2.423	.071
	ภายในกลุ่ม	7.748	96	.081		
	รวม	8.335	99			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง พบว่า โดยรวมผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร ด้านพฤติกรรม และด้านการใช้ภาษา ไม่แตกต่างกัน แต่มี 1 ด้านได้แก่ ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ พบว่า อายุของผู้ปกครองต่างกันมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน ดังนั้น จึงทดสอบความแตกต่างเป็น รายคู่ ด้วยวิธีของ fisher's LSD procedure ได้ผลแสดงดังตาราง 8

ตาราง 8 การทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ fisher's LSD (Least Significant Difference) ของระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง

อายุของผู้ปกครอง	อายุ 20-25 ปี	อายุ 26-30 ปี	อายุ 31-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
อายุ 20-25 ปี		-.1128	-.2033*	-.1761*
อายุ 26-30 ปี	.1128		-.0905	-.0633
อายุ 31-35 ปี	.2033*	.0905		.0272
อายุ 36 ปีขึ้นไป	.1761*	.0633	-.0272	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 8 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร ด้วยวิธี fisher's LSD (Least Significant Difference) พบว่า มี 2 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ 1) อายุ 31-35 ปี มีมีระดับความคิดเห็นต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ อายุ 20-25 ปี และ 2) อายุ 36 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละคร ด้านการแสดงผลออกเรื่องเพศ มากกว่าอายุ 20-25 ปี แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 9 การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์จำแนกตามจำนวนบุตรของผู้ปกครอง

ความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็ก							
ปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์	SV	SS	df	MS	F	Sig	
1. ด้านพฤติกรรม	ระหว่างกลุ่ม	.161	3	.054	1.629	.188	
	ภายในกลุ่ม	3.169	96	.033			
	รวม	3.330	99				
2. ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	.196	3	.065	1.290	.282	
	ภายในกลุ่ม	4.852	96	.051			
	รวม	5.047	99				
3. ด้านการใช้ภาษา	ระหว่างกลุ่ม	3.708	3	1.236	1.988	.121	
	ภายในกลุ่ม	59.682	96	.622			
	รวม	63.390	99				
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.366	3	.122	1.469	.228	
	ภายในกลุ่ม	7.968	96	.083			
	รวม	8.334	99				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์จำแนกตามจำนวนบุตรของผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าการสำรวจความคิดเห็นผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ ด้านสถานภาพของผู้ปกครองมีอายุระหว่าง 20 -25 ปี มีบุตร 3 คน อายุเฉลี่ย 4 ปี ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านการแสดงออกเรื่องเพศเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านพฤติกรรมเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การแสดงที่ดูหมิ่นเหยียดหยามเกี่ยวกับเพศ ภาษา สถานะชนชั้น หรือการแสดงออกที่เกิดทัศนคติทางลบกับผู้อื่น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การแสดงที่เลียดอันตราย เช่น การกระโดดจากที่สูง และผู้ปกครองที่มีอายุ

30-35 ปี และ อายุ 36 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการแสดงออกทางเพศแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอายุ 20-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ สรุปได้ดังนี้ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีด้านการแสดงออกเรื่องเพศที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ อายุ 31-35 ปี มีระดับความคิดเห็น ด้านการแสดงออกเรื่องเพศ มากกว่าอายุ 20-25 ปี อายุ 36 ปีขึ้นไป ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ มีระดับความคิดเห็น จำแนกตามจำนวนบุตรของผู้ปกครองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

สถานภาพของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยมีอายุระหว่าง 20-25 ปี เฉลี่ยมีบุตร 3 คน อายุบุตรเฉลี่ย 4 ปี แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลหนึ่งได้มีการเลือกรับสื่อที่นั้นเกิดจากปัจจัยพื้นฐานหลายประการ ประกอบด้วย อายุระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและปัจจัยอื่นๆ มีผลต่อพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อและข่าวสารตามแบบเฉพาะของแต่ละคนแตกต่างกันไป (ณัฐยา อธิธิพูลสวัสดิ์, 2550: 90) การสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครในรายการโทรทัศน์ พบว่า ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยมีระดับความคิดเห็นในเชิงปริมาณความเข้มข้นของพฤติกรรมตัวละครโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับปิยพร เศรษฐศิริไพบูรณ์ (2557) ที่กล่าวว่าอิทธิพลของโทรทัศน์มีผลต่อการเจริญเติบโตของการพัฒนาการ การบ่มเพาะค่านิยมและพฤติกรรมเด็ก รายการต่างๆ ในโทรทัศน์มีการใช้ความรุนแรงเพื่อสร้างความบันเทิงให้แก่ผู้ชม อาทิ การใช้คำหยาบคาย การละเมิดสิทธิสตรี รวมถึงความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ โดยมีการพยายามสร้างเรื่องรุนแรงให้กลายเป็นเรื่องปกติ การรับรู้ความรุนแรงผ่านทางสื่อซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นเวลานานๆ จะซึมซับสิ่งต่าง ๆ ที่เห็น จะทำให้เด็กซาซึนไปกับความรุนแรง และขาดความเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่นในชีวิตจริง และอาจแสดงออกถึงความก้าวร้าวเมื่อโตเป็นวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ และสุชาดา โรจนฤทธิ์พิเชษฐ์ (2554) ได้กล่าวว่าอายุ 3-5 ขวบ เด็กเริ่มพัฒนาการเรียนรู้จากการเล่นแบบสมมติ ชอบการทดลอง เลียนแบบพฤติกรรมที่เห็น แยกแยะไม่ได้ด้วยตนเองถึงอันตรายที่จะตามมา การรับชมภาพที่น่าหวาดกลัวจะสร้างความตื่นตระหนกและมองว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกน่ากลัว นอกจากนี้การรับชมมากเกินไป ทำให้รบกวนการพัฒนาด้านสมาธิ การที่เด็กนั่งนิ่งหน้าจอโทรทัศน์ ไม่ได้หมายความว่าเด็กมีสมาธิ ในทางตรงข้ามเป็นการกระตุ้นเร้าสมองด้วยภาพที่มีความเร็วสูง เด็กมักจะหงุดหงิดง่าย ขาดสมาธิในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง เด็กในวัยแรกเกิด ถึง 6 ปี เป็นช่วงที่สำคัญที่สุด

สำหรับพัฒนาการของเด็ก ซึ่งการเรียนรู้ที่ดีที่สุด คือ การกระตุ้นโดยพ่อแม่เป็นผู้สอน ดังนั้นการที่พ่อแม่ปล่อยให้ลูกดูโทรทัศน์หรือเล่นเกมคอมพิวเตอร์นาน ๆ จะทำให้เด็กไม่มีพัฒนาการสมวัย

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมตัวละครในเรื่องความรุนแรงด้านพฤติกรรม ด้านการแสดงออกเรื่องเพศและด้านการใช้ภาษาว่ามีความเข้มข้นอย่างมาก ฉะนั้นผู้ปกครองจึงควรกำหนดรายการโทรทัศน์ให้กับเด็กแม้ว่าในปัจจุบันจะมีการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์กับกลุ่มผู้ชมแล้วก็ตาม แต่ผู้ปกครองควรเลือกรายการที่เหมาะสมให้กับเด็กอีกชั้นหนึ่ง รวมถึงรายการที่ผลิตสำหรับเด็กยังพบว่ามีความไม่เหมาะสมแฝงอยู่เช่นกัน

2. ผู้ปกครองควรดูรายการร่วมกับเด็ก สังเกตการรับรู้ของเด็กต่อรายการที่ดู เพื่อจะได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยสอนผ่านการแสดงออกของตัวละคร พฤติกรรม อารมณ์ การใช้คำพูด ค่านิยมของสังคม ช่วยเด็กวิเคราะห์แยกแยะเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโทรทัศน์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงว่าแตกต่างกันอย่างไร ควรนำมาใช้เป็นแบบอย่างในชีวิตจริงหรือควรประยุกต์มาใช้อย่างไร ช่วยให้เกิดคิดถึงวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในรายการโดยไม่ต้องใช้ความรุนแรง โดยเน้นว่าความรุนแรงไม่ใช่ทางออกของการแก้ปัญหาที่สังคมยอมรับ

บรรณานุกรม

- ณัฐยา อธิพิณสุสวัสดิ์. (2550). การรับรู้ของผู้บริโภคที่มีต่อการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์กับกลุ่มผู้ชม
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ปิยพร เศรษฐศิริไพบูรณ์. (2557). ปิดโทรทัศน์ เปิดโอกาสให้ชีวิต!(Turn off TV – Turn on Life). สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน
2557, จาก http://www.taiwisdom.org/artclnchdev/tv_vs_kds/chldrsng03
- สุชาดา โรจนฤทธิพิเชษฐ์. ทำไมต้องดูโทรทัศน์กับลูก?. วารสารสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
ปีที่ 27 ฉบับที่ 3 (สิงหาคม-พฤศจิกายน 2554): หน้า 58.
- สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2556). แนวทางการจัด
ระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการ
โทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเรื่องหลักเกณฑ์การจัดทำผังรายการสำหรับการให้บริการ
กระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ. 2556. กรุงเทพฯ: